Broj: S1 3 U 037581 20 U
Sarajevo, 09.02.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Republika Srpska, Republička uprava za inspekcijske poslove, Banja Luka, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-2016-7/20 od 10.09.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 09.02.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-2016-7/20 od 10.09.2020. godine usvojena je žalba ponuđača „HIFA PETROL" d.o.o. Sarajevo (u daljem tekstu: žalitelj) izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 24.013/404-31-9/20 od 22.07.2020. godine, ugovornog organa Republička uprava za inspekcijske poslove Banja Luka, u otvorenom postupku „nabavka goriva" i predmet je vraćen ugovornom organu na ponovni postupak, te je poništena odluka odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 24.013/404-31-9/20 od 22.07.2020. godine i zapisnik o ocjeni ponuda, broj: 24.013/404-31-8/20 od 22.07.2020. godine i usvojen je zahtjev za povrat sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama, jer u upravnom postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja nije postupljeno po pravilima postupka i zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. U obrazloženju tužbe navodi dosadašnji tok postupka, te citira tačku 12. TD. Navodi da je žalitelj kao ponuđač, dostavio dokaz da ima stanice u vlasništvu na području gradova Banja Luka i Prijedor, a da za ostale gradove koristi kapacitete drugih subjekata s kojima ima zaključene ugovore o poslovnoj saradnji. Nadalje citira odredbu člana 48. stav 3.

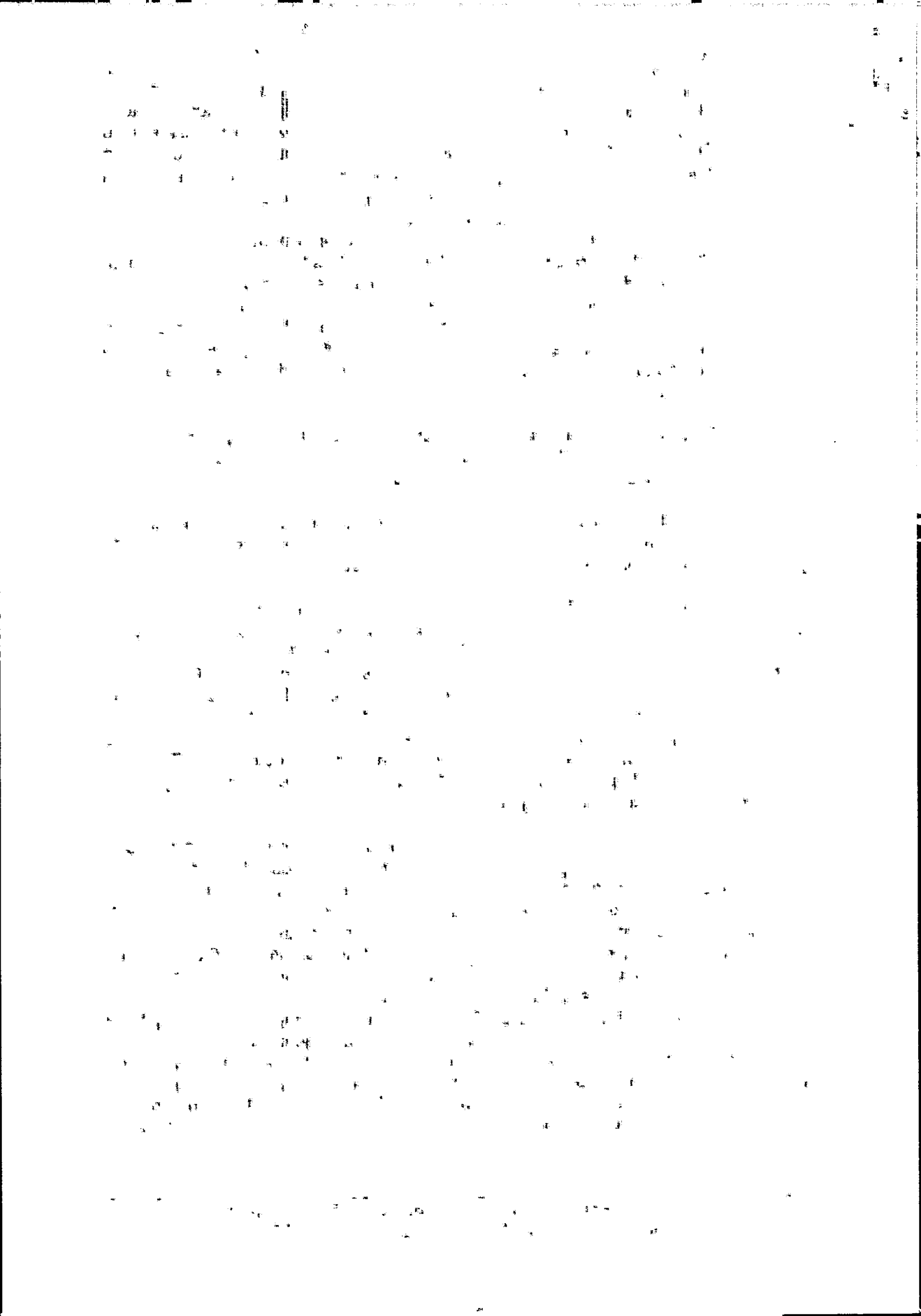
Zakona o javnim nabavkama, te navodi da se ponuđač ne može u svim situacijama osloniti na kapacitete drugih subjekata. Smatra da dostavljena ponuda žalitelja predstavlja svojevrsnu ponudu grupe ponuđača, a za što je Zakon propisao jasnu proceduru. Ukazuje da bi u takvoj situaciji fiskalni račun za isporučeno gorivo izdavao poslovni subjekt kojeg je angažovao ponuđač, a s kim ugovorni organ nema ugovorni odnos. Navodi da samo u slučaju da je navedeni ponuđač sa drugim subjektima čije kapacitete koristi nastupio kao grupa ponuđača, ugovorni organ bi mogao vršiti nabavku goriva od ostalih privrednih subjekata, dok u protivnom ne postoji pravni osnov da prihvati fiskalne račune od privrednih subjekata s kojima nije u ugovornom odnosu. Ukazuje i da osporeno rješenje ne sadrži nijedan navod o tome koja zakonska odredba je povrijeđena, te je isto kontradiktorno zbog naloga tuženog da tužitelj poništi predmetni postupak. Smatra i da pobijano rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama, a što je suprotno odredbi člana 200. Stav 2. ZUP-a. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka i zainteresirana stranka žalitelj, su predložili da se tužba odbije, dok je zainteresirana stranka „NESTRO PETROL" a.d. Banja Luka predložila da se tužba usvoji.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ Republička uprava za inspekcijske poslove, Banja Luka, pokrenuo postupak javne nabavke goriva za koji je obavještenje o nabavci broj: 1030-1-1-25-3-23/20 od 04.06.2020. godine objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon okončanog postupka dana 22.07.2020. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 24.013/404-31-9/20. Žalitelj je kao ponuđač, protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem usvojio, poništio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača i zapisnik o ocjeni ponuda i predmet vratio ugovornom organu na ponovno odlučivanje. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da je ponuda žalitelja kao ponuđača, prihvatljiva.

Zakon o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH"; broj 39/14) je poseban materijalno-pravni propis kojim se na poseban način uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogučavanjem aktivne i pravična konkurencija među potencijalnim dobavljačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Ova osnovna načela moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ kao dobavljač, a na strani potencijalnih dobavljača je obaveza da u cijelosti poštuju postavljene uvjete koje su objavljene u javnom pozivu. Stoga je ovaj zakon mjerodavan i u pitanju utvrđivanja pravog stanja stvari, izjašnjavanja o svim činjenicama i okolnostima, ocjene dokaza, prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu. Ovo nadalje znači da tenderska dokumentacija i specifikacija moraju biti sačinjene u skladu sa odredbama čl. 53. do 55. Zakona o javnim nabavkama i Uputstvom za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda („Službeni glasnik BiH", broj: 90/14). Posebno se

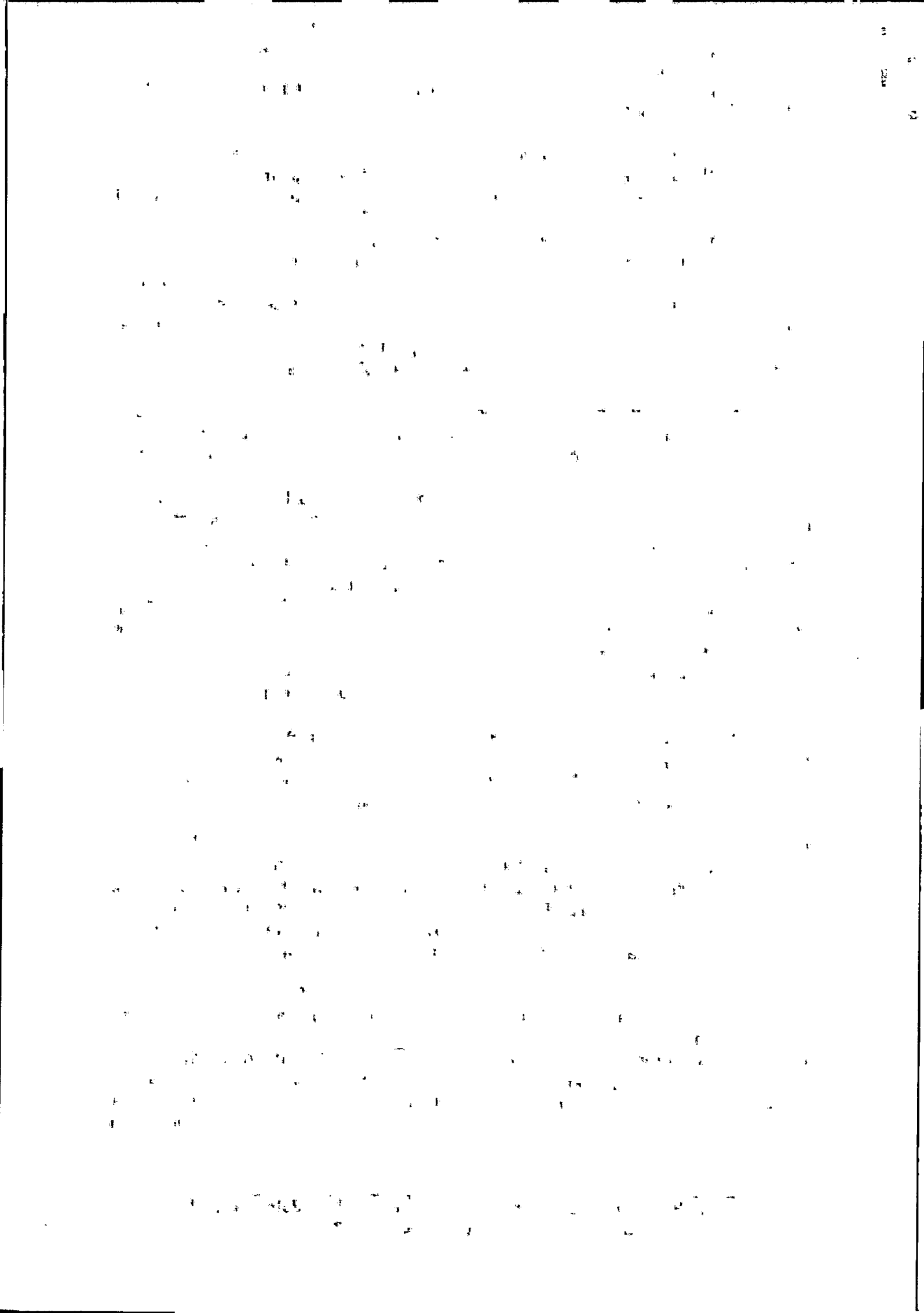

mora prilikom pripreme tenderske dokumentacije poštivati princip jednakog tretmana i nediskriminacije ponuđača.

Kako to proizilazi iz spisa predmeta, ugovorni organ je propisao uslove koje ponuđači trebaju ispuniti što je u skladu sa svrhom i predmetom Zakona o javnim nabavkama, a to je da se izvršenje nabavke i dodjeljivanje ugovora o javnoj nabavci, koje vrši ugovorni organ obavlja u skladu sa utvrđenim postupcima i principima utvrđenim ovim Zakonom, i da pri tome ugovorni organ poduzme sve mjere kako bi se omogućila pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim dobavljačima. Nadalje, ugovorni organ je u tenderskoj dokumentaciji jasno propisao šta ponude treba da sadrži i istu propisao u skladu sa modelom standardne tenderske dokumentacije. Kako je ugovorni organ u konkretnoj tenderskoj dokumentaciji naveo šta ponuda treba da sadrži, a žalitelj je u svojoj ponudi dostavio dokaze da ispunjava uslove, to je tuženi pravilno odlučio kada je žalbu usvojio kao osnovanu.

Tužitelj neosnovano tvrdi da ponuda žalitelja nije ispunjavala zahtjeve iz tenderske dokumentacije. Naime, tačkom 12. TD (ostali uslovi za kvalifikaciju) je propisano da u skladu sa članom 48. i 49. Zakona, ponuđač mora da ispunjava sljedeće uslove:1. da ponuđač posjeduje (ima na raspolaganju) benzinske stanice na području Bosne i Hercegovine, od čega najmanje po jednu benzinsku stanicu na području opština/gradova u kojima ugovorni organ ima organizacione jedinice, a to su: Banja Luka, Prijedor, Doboj, Bijeljina, Pale i Trebinje. U svrhu dokaza o ispunjavanju uslova iz člana 48. i 49. Zakona ponuđač je dužan dostaviti:1. Spisak benzinskih stanica koje ponuđač posjeduje (ima na raspolaganju) u opštinama/gradovima: Banja Luka, Prijedor, Doboj, Bijeljina, Pale i Trebinje, ovjeren i potpisan od strane ovlaštene osobe ponuđača. Žalitelj je kako je to tuženi pravilno zaključio, dostavio dokaze koji su u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije i Zakonom o javnim nabavkama. Naime, navedeni ponuđač je dostavio traženu izjavu sa listom benzinskih stanica u kojoj je naveo da je posjeduje (ima na raspolaganju) benzinske stanica u gradovima Banja Luka i Prijedor, Doboj, Bijeljina i Trebinje, te na području opštine Pale. Osim toga žalitelj je dostavio ugovore o poslovnoj saradnji (strana 93 do 111 tenderske dokumentacije) kojima je dokazao da ima na raspolaganju kapacitete tih benzinske stanice. Pravilan je zaključak tuženog da je žalitelj dokazao da ispunjava uslove iz TD. Kako to pravilno i zakonito nalazi tuženi odredbom člana 48. stav 4. Zakona o javnim nabavkama propisan je mogućnost da ponuđači koriste kapaciteta drugih subjekata. Stoga tužbeni navodi da isto nije odgovarajuće za predmetni ugovor i je u kontradiktornosti sa uslovima iz tenderske dokumentacije nisu osnovani. Naime, kako je to naprijed navedeno, tužitelj je sam propisao članom 12. TD, da ponuđači posjeduju (imaju na raspolaganju) benzinske stanice, pa je sami tim i odgovarajuće da koriste kapacitete drugih subjekata u smislu člana 48. stav 4. Zakona o javnim nabavkama.

Ukazivanje tužitelja da mu za isporučeno gorivo fiskalni račun navodno izdavao poslovni subjekt koji nije u nikakvom obligaciono-pravnom odnosu sa istim, nije osnovano jer ovaj Sud u predmetnom postupku je nadležan da ispituje zakonitost i pravilnost osporenog rješenje, donesenog u postupku javne nabavke, shodno odredbama Zakona o javnim nabavkama, a i drugim zakonima. Uostalom kako je tužitelj i propisao tenderskom dokumentacijom uslove da ponuđači mogu imati u posjedu benzinske stanice, to bilo koji ponuđač koji bi bio izabran kao najpovoljniji

ponuđač, bi mogao imati takve benzinske stanice na kojima bi se izdavali fiskalni računi vlasnika iste, a ne posjednika.

Isto tako nisu osnovani niti tužbeni navodi, da dispozitiv osporenog rješenja kontradiktoran obrazloženju istoga, jer je navodno poništen postupka javne nabavke. Kao što je naprijed navedeno iz dispozitiva osporenog rješenja, nesporno proizilazi da je tuženi poništio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, te Zapisnik o ocjeni ponuda, a ne kako to pogrešno tužitelj ukazuje sam postupak javne nabavke. U obrazloženju rješenja, tuženi se pravilno pozvao na odredbu člana 111. stav 1. tačka d) Zakona o javnim nabavkama, kojom je i propisano ovlaštenje tuženoga za donošenje odluke kao u dispozitivu osporenog rješenja.

Ovo sudsko vijeće ukazuje da je postupak javne nabavke formalan postupak, te svako, pa i najmanje nepoštivanje zakonom propisane forme dostavljene ponude čini istu neprihvatljivom. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača) propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, ograničenje za učešće u postupku javne nabavke, tehničke i profesionalne sposobnosti dobavljača, te ostale kriterije ocjene ponude, te članom 68. Zakona o javnim nabavkama propisao razloge za odbacivanje ponude. To znači da postupak ocjene ponude nekog dobavljača prolazi kroz različite faze. Prvo je faza provjere kvalificiranosti ponuđača, slijedi faza ocijene ekonomske i financijske podobnosti, te tehničke i profesionalne sposobnosti. Bilo koji nedostatak uočen u ovoj fazi jeste razlog za diskvalifikaciju ponuđača iz daljeg postupka dodjele ugovora predmetne javne nabavke. Kako je u smislu Zakona o javnim nabavkama ponuda prihvatljiva kada je podnese kvalificirani ponuđač i kada ispunjava sve obavezne specifikacije i zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to izostanak jednog zahtjeva navedenog u tenderskoj dokumentaciji, istu čini nekvalifikovanom.

Prema ocijeni ovog vijeća tuženi organ, kao drugostepeni organ je u skladu sa osnovnim principima Zakona o javnim nabavkama, pravilno ispitao i utvrdio da je ugovorni organ pogrešno proveo postupak javne nabavke i pogrešno ispitao kvalifikovanost ponude žalitelja u skladu sa uslovima iz tenderske dokumentacije i ravnopravnim tretmanom prema svim ponuđačima iz člana 3.Zakona o javnim nabavkama.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o odlučnim činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo